

PRESENTACIÓ

No és fàcil —i potser no és possible— parlar del món en general. Malgrat algunes formes de globalització que s'han estès ràpidament, el món, ens plagui o no, continua essent divers. Tanmateix, sembla bastant compartida la sensació que vivim en una època molt incerta i inestable. Estem desorientats en el dia a dia i no veiem pas gaire clar amb quina mena de futur podem comptar. La política, l'economia, la filosofia, el dret, han abandonat els esquemes tradicionals i s'han situat en un paratge inhòspit on sovint hi trobem a faltar la coherència i, fins i tot, la racionalitat. No som gaire capaços de posar-nos d'acord sobre què cal abandonar, promoure o preservar. Alhora, ens adonem que està en perill la continuïtat de la vida humana tal com existeix actualment. La natura ens ha donat senyals prou evidents de fins a quin punt hem alterat els equilibris dels ecosistemes.

Podem dir, doncs, que som al bell mig d'una crisi social, ecològica i econòmica, d'abast global. A partir d'ara, què ens pot orientar? En quines autoritats, si és que en queda alguna, podem confiar encara? Quins han de ser els nous objectius a curt i mig termini, i com ens hi podem atansar? Serem capaços d'establir uns paradigmes, uns principis o criteris d'actuació que siguin alhora humanitzadors, efectius i acceptables per a tothom?

CONTINUAR LLEGINT...

Jaume Agustí ens ofereix aquí una proposta molt meditada, ambiciosa, original i valenta, que ens retorna la confiança en nosaltres mateixos, perquè ens permet encarar amb ànim renovat tots aquests interrogants des d'una perspectiva audaç, sense deixar mai de tocar de peus a terra. És aquest un projecte que pot ser considerat utòpic, però no pas en el sentit de suggerir quelcom irrealitzable sinó, més aviat, en el de presentar-nos un ideal, un marc de referència que ens pot servir de guia, de tres maneres diferents, a l'hora de prendre les decisions múltiples i diverses que constantment tenim al davant, sigui individualment o col·lectiva.

El seu plantejament parteix de la consideració que, com a espècie, hem arribat a un grau de desenvolupament on ja ens és possible viure en la creativitat i de la creativitat. Aquest ha de ser l'eix dels nous desenvolupaments en la fase històrica postindustrial en què ens trobem. Un eix que incorpora la fonamentació, l'orientació i la regulació de les nostres accions i eleccions.

Fonamenta, atès que aquesta creativitat essencial que ens és pròpia correspon a la llibertat creativa de la realitat (gratuïta, inefable i irreductible) en la seva manifestació específica en els éssers humans. Orienta, perquè es concreta en les capacitats creatives constitutives de l'ésser humà. Unes capacitats interdependents que cooperen entre elles de forma natural i complementària. Qualitats, per tant, que ens són comunes i que sempre es troben al nostre abast, tot i que demanen de ser conreades en cada persona si volem que es manifestin plenament. Elles ens permeten contrarestar les pulsions de violència que tan sovint expressem a través de la dominació i l'explotació en tots els àmbits. En darrer terme, regula perquè té com a objectiu la integració harmoniosa de la intel·ligència funcional pròpia de les tecnociències actuals amb la intel·ligència valorativa i alliberadora que podem trobar, arreu del món, en les antigues tradicions de saviesa.

Així, doncs, la proposta ens convoca a la interrogació, la indagació i la innovació continuades, amb la màxima obertura possible, en tots els àmbits i nivells. A partir d'uns valors que seran determinats dinàmicament i lliure, com a reconeixement d'allò que està més viu, que més ens mou i dona sentit avui als nostres actes quotidians i que ens permet, alhora, no perdre de vista els nostres anhels més pregonos.